

מכניקת

ההתנהלות

FLUIDITY MECHANICS

With paintings that are brazen, juvenile, sensual and crude, the women artists represented in the exhibition – Rakefet Viner Omer, Efrat Rubinstein, Michal Bachi, Michal Orgil, Inbar Horkany, and Nouli Omer – show works that draw on the period of childhood, youth and coming of age. In showing their works at the **Nahum Gutman Museum of Art**, however, it is interesting to note that a mechanism of social interpellation – as availed itself, precisely, of Nahum Gutman’s talent to act on Israeli parents and children – barely had any impact on them. In how they look at childhood, not much is left of the ethos of docile, adorable children as was delivered by Gutman to his young readers. The works do reveal, however, the signs of an attitude in Israeli society which places great importance on childhood in general.

The artists in the exhibition put authority, order and hegemony to ridicule. They are rude and cheeky; mocking etiquette and respectability, they casually skip over the dictum to “behave themselves” and instead follow in the footsteps of Max and Moritz, Huckelberry Finn and Pippi Langstrumpfen. They sing in the rain, jump into puddles, dance around poles in racy attire, and generally don’t give a damn. In his influential **Ways of Seeing**, John Berger famously wrote that “men act and women appear.” While many of Berger’s insights are still valid, it is good to witness, nowadays, a feminine art that exists outside the entanglement of masculine-feminine gazes, in a space of liberated bodies and self-deprecating humor.

In studios all over the city of Tel Aviv-Yaffo – in a living room, an industrial building, over or below the ground – good vibes abound. In rooms that are wonderfully tidy or messy, in the auditoriums and on stages, women are at it – painting, practicing karate, doing yoga, loving their children, dancing around poles. The women participating in the exhibition offer ways of befriending wounds of many kinds, the signs of age, the losses and aches of the soul. Casting a direct gaze at themselves and those around them, they create art that is attuned to others, essentially, to relationships, interactions and human beings. They are straightforward, unfussy with their bodies, filled with humor and compassion with regards to themselves and the girls they once were. It is a celebratory show – despite, occasionally, the bleak recesses of darkness.

Monica Lavi, curator of exhibition

האמניות המשתתפות בתערוכה – רקפת וינר עומר, אפרת רובינשטיין, מיכל בקי, מיכל אורגיל, ענבר הורקני ונולי עומר – מציגות ציור חצוף, ילדי, גופני, מיני ומתגסס, המתבונן בתקופת הילדות, הנעורים והבגרות. ביחסן לעולם הילדות, כפי שמשתקף בעבודותיהן המוצגות במוזיאון נחום גוטמן לאמנות, לא ניכר הרבה מאתוס הילדים הטובים שיצר נחום גוטמן וניסה להנחילו לקוראי דבר לילדים. נראה כי מנגנון האינטרפלציה – האופן שבו האידאולוגיה מבקשת לעצב ולהסב את האזרחים לצרכיה – לא השפיע עליהן במיוחד. עם זאת, ניתן לזהות אצלן את עקבות החשיבות הרבה שהעניקה התרבות הישראלית לתקופת הילדות.

האמניות המשתתפות בתערוכה מלגלות על סמכות, סדר והגמוניה. הן חצופות, הן מצפצפות על כללי הנימוס, הן מדלגות בקלילות על הדיבר “אל תעשי בושות” והולכות בעקבות מקס ומוריץ, הקלברי פין וביילבי בת גרב. הן שרות בגשם, קופצות לשלוליות, רוקדות בלבוש פרובוקטיבי על עמוד, ולא שמות קצוץ. ג’ון ברג’ר, מחבר הספר המשפיע דרכי ראייה, כתב כי “גברים פועלים ונשים נראות”. גם אם רק חלק מתובנותיו עדיין תקף, יש חשיבות לעשייה נשית עכשווית שאינה מתקיימת בסבך המבטים בין המינים, אלא פועלת במרחב של שחרור גופני והומור עצמי.

בסטודיואים ברחבי העיר תל אביב-יפו, בסלון הביתי, בבניין תעשייתי, מעל או מתחת לפני הקרקע, יש אנרגיות טובות. בחדרים מסודרים או מבולגנים להפליא, באולמות ועל במות, נשים מציירות, עושות קראטה, מתרגלות יוגה, אוהבות את ילדיהן ורוקדות על עמוד. קבוצת הנשים המציגה בתערוכה מציעה אפשרות להתיידד עם מגוון פצעים, סימני גיל, אובדנים ומצוקות של הנפש. הן מתבוננות באופן ישיר בעצמן ובזולת, וככלל יצירתן מתעניינת באחרים, במערכות יחסים, בבני אדם. הן ענייניות ומעשיות ביחס לגופן, מלאות הומור וגם חמלה על עצמן ועל הילדות שהיו. זו תערוכה שמחה, גם אם יש בה לעיתים חורים ומקומות חשוכים.

מוניקה לביא, אוצרת התערוכה

מיכל אורגיל
Michal Orgil

מיכל בקי
Michal Bachi

ענבר הורקני
Inbar Horkany

רקפת וינר עומר
Rakefet Viner Omer

נולי עומר
Nouli Omer

אפרת רובינשטיין
Efrat Rubinstein